

NAGRODA IM. FRANCISZKA SKOWYRY W ROKU AKADEMICKIM 1986/1987

Instytut Badań nad Polonią i Duszpasterstwem Polonijnym KUL przyznał już po raz szósty nagrodę naukową im. Franciszka Skowry (1902-1978). Nagroda ta została ustanowiona w 1980 r. w USA dla utrwalenia pamięci jej twórcy – wybitnego działacza Stronnictwa Ludowego, żołnierza II wojny światowej, bojownika o sprawę niepodległości Polski oraz niestrudzonego rzecznika utrwalenia trwałych więzów łączących Polonię Amerykańską z KUL.

Nagroda przyznawana jest każdego roku za wyróżniające się prace dyplomowe powstałe na KUL, opublikowane w ciągu trzech lat poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o nagrodę. Obejmuje dziedziny: historii najnowszej – szczególnie dziejów polskiej myśli politycznej, ruchu ludowego oraz walk niepodległościowych, a także problematyki polonijnej i religijnej – a szczególnie zagadnienia ukazujące wkład Kościoła i duchowieństwa w rozwój kultury narodowej, walk o wolność i niepodległość Polski, o godność i prawa człowieka.

Dotychczas zostali nagrodzeni:

1. Ks. A. Nadolny za pracę *Opieka duszpasterska nad dziećmi i młodzieżą polską na terenie Niemiec Zachodnich w latach 1945-1965*.
2. Ks. J. Bakalarz *Parafia personalna dla emigrantów w prawodawstwie powszechnym Kościoła Zachodniego*, J. Ziółek *Stosunek Wielkiej Emigracji do dynastii Bonapartych*, S. Olczak *Szkolnictwo parafialne w Wielkopolsce w XVII i XVIII w.* i ks. T. Bańkowski *Teatr religijny w Tarnowie w XX wieku* (łącznie).
3. *Życie religijne w okupowanej Polsce*. Pod red. ks. Z. Zielińskiego
4. Ks. B. Kołodziej *Dzieje Towarzystwa Chrystusowego dla wychodźców 1939-1948*
5. Cz. Strzeszewski *Katolicka nauka społeczna* oraz ks. A. Dunajski *Chrześcijańska interpretacja dziejów w pismach Norwida* (łącznie).

Uroczystość wręczenia nagrody za rok akademicki 1986/87 odbyła się 29 stycznia 1987 r. w siedzibie Instytutu.

W tym roku nagrodzone zostały dwie pozycje książkowe.

Nagrodą I stopnia została wyróżniona praca zbiorowa *Polska teologia narodu* wydana przez TN KUL (Lublin 1986) pod red. ks. prof. Czesława Stanisława Bartnika. Natomiast nagrodę III stopnia przyznano drowi Jerzemu Fladze za książkę *Działalność duszpasterska zakonów w drugiej połowie XVIII wieku* wydaną także przez TN KUL (Lublin 1986).

W ramach uroczystości przyznania nagrody dłuższe przemówienie wygłosił kierownik Instytutu, ks. prof. Stanisław Kowalczyk oraz ks. prof. Czesław S. Bartnik. Tekst obu przemówień zamieszczamy poniżej.

Redakcja

KS. STANISŁAW KOWALCZYK

NAGRODA IM. FRANCISZKA SKOWYRY ZA ROK AKADEM. 1986/87

Zanim przekazana zostanie nagroda tegoroczna, chciałbym pokrótce przypomnieć sylwetkę fundatora tej nagrody. Był nim mgr Franciszek Skowyra, pochodzący z okolic Tarnowa. Był absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego, następnie pełnił funkcję nauczyciela na Śląsku. W tym czasie był związany z ruchem ludowym zgrupowanym wokół Wincentego Witosa: działał w Stronictwie Ludowym i Związku Młodzieży Wiejskiej. Po kampanii wrześniowej w r. 1939 był deportowany do ZSRR, gdzie następnie wstąpił do armii gen. Andersa. Był żołnierzem II Korpusu. Pozostał po wojnie na emigracji: najpierw w Wielkiej Brytanii, a następnie w USA. Tam aktywnie działał w różnych polonijnych stowarzyszeniach, m.in. w emigracyjnym Stronictwie Ludowym. Żywo interesował się Katolickim Uniwersytetem Lubelskim, w tym także Instytutem Polonijnym – dla którego ufundował specjalną nagrodę. Jest ona przyznawana od szeregu lat, m.in. za prace dyplomowe, z zakresu problematyki polonijnej, historycznej, narodowo-społecznej itp.

W bieżącym roku akademickim jury, złożone z prodziekanów wszystkich wydziałów KUL-u, dyrektora Biblioteki i kierownika Instytutu, przyznało nagrodę za dwie prace. Nagrodę I stopnia otrzymała praca zbiorowa pod redakcją ks. prof. dra hab. Czesława Bartnika *Polska Teologia Narodu*. Praca jest wydana przez Towarzystwo Naukowe KUL w r. 1986. Dlaczego właśnie ta praca jest nagradzana? Instytut Polonijny poszukuje tego wszystkiego, co łączy Emigrację i Polonię świata z krajem nad Wisłą. Takim pomostem w mikroskali są niewątpliwie rodziny, stąd wymiana korespondencji i wzajemne wizyty krewnych z kraju i ludzi osiedlonych poza krajem. Ale rodzina dziedziczy oraz kontynuuje wartości narodu, do którego przynależy. Dlatego właśnie naród, a więc polskość jest pomostem pomiędzy krajem a Polonią. Właściwe rozumienie narodu, jego istoty, walorów